

Apelāciju padomes lēmums: Atcelt Iebildumu nodaļas lēmumu un nodot lietu atkārtotai izskatīšanai

Izvirzītie pamati: Nepareiza Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošana (maldu risks).

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Scandlines Sverige AB iesniedza 2004. gada 7. oktobrī

(Lieta T-399/04)

(2005/C 6/78)

(tiesvedības valoda - angļu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 7. oktobrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Scandlines Sverige AB, Helsingborg (Zviedrija), kuru pārstāv C. Vajda QC un R. Azelius un K. Azelius, advokāti, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Kopienu Komisijas 2004. gada 23. jūlija lēmumu, ar kuru noraidīta prasītāja 1997. gada 2. jūlija sūdzība;
- nodot lietu atpakaļ Komisijā sūdzības jaunai izskatīšanai, ievērojot Tiesas spriedumu;
- piespriest Eiropas Kopienu Komisiju atlīdzināt izdevumus, neatkarīgi no lietas iznākuma.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs ir Zviedrijas sabiedrība, kura galvenokārt darbojas kā prāmju operatora ostas aģents. Prasītājs iesniedza Komisijā sūdzību pret Helsingborgs Hamn AB (HHAB), sabiedrību, kas pārvalda Helsingborgas ostu Zviedrijā un nosaka ostas maksas. Prasītājs uzskatīja, ka HHAB tam uzlika pārmērīgas ostas maksas, ļaunprātīgi izmantojot savu dominējošo stāvokli, pārkāpjot EKL 82. pantu. Šī sūdzība tika noraidīta ar apstrīdēto lēmumu.

Pamatojot savu prasību, prasītājs apgalvo, ka Komisija kļūdījās, izdarot secinājumu, ka ostas maksas prāmju operatoriem nebija

pārmērīgas. Prasītājs uzskata, ka Komisijas izmaksu/cenu analīze pierādīja to, ka HHAB no prasītāja prāmju komercdarbības guva peļņu vairāk nekā 100 % vērtībā no šajā komercdarbībā iesaistītā kapitāla. Prasītājs apgalvo, ka šādu peļņu nevar gūt tirgū, kurā pastāv konkurence, un tādēļ tā ir pārmērīga, negodīga un ļaunprātīga. Prasītājs uzskata, ka, noraidot šādu secinājumu, Komisija nepareizi piemēroja "ekonomiskās vērtības" jēdzienu un kļūdījās samērīguma principa vai pareiza pierādīšanas pienākuma piemērošanā. Prasītājs arī apgalvo, ka Komisija nepamatoti noraidīja maksu salīdzinājumu, kas tiek prasīts no prāmju operatoriem un kravu operatoriem, kā arī kas tiek prasīts Helsingborgā un Elsinorē, tās pašas līnijas otrā galapunktā. Prasītājs apstrīd arī Komisijas secinājumu, ka starp prāmju un kravu operatoriem EKL 82. panta izpratnē nepastāv diskriminācija attiecībā uz maksu. Prasītājs uzskata, ka Komisija nepareizi secināja, ka HHAB sniegtie pakalpojumi šajās divās nozarēs nav līdzvērtīgi un ka prāmju operatori neatradās neizdevīgos konkurences apstākļos.

Prasītājs bez tam apgalvo, ka Komisijas sniegtais pamatojums ir nepareizs, neatbilstošs un pretrunīgs un šā iemesla dēļ pārkāpj EKL 235. pantu. Prasītājs atsaucas arī uz savām tiesībām tikt uzklautam saskaņā ar Regulas Nr. 2842/98 6. pantu un apgalvo, ka Komisija nav veikusi pienācīgu izmeklēšanu saprātīgā termiņā, tādējādi pārkāpjot EKL 10. pantu, Eiropas Cilvēktiesību Konvencijas 6. pantu un principu, ka Komisijai ir jārīkojas saprātīgā termiņā.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Nadine Schmit iesniedza 2004. gada 8. oktobrī

(Lieta T-419/04)

(2005/C 6/79)

(tiesvedības valoda - franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 8. oktobrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Nadine Schmit, dzīvojoša Ispra (Itālija), kuru pārstāv advokāti Pierre Paul Van Gehuchten un Pierre Jadoul, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt 2004. gada 8. jūlija tiešo lēmumu par prasītājas sūdzības noraidīšanu, lēmumu nesagatavot novērtējuma ziņojumu par 2001. – 2002. g. un institūcijas lēmumu neminēt prasītāju to ierēdņu, kas ir paaugstināmi C2 pakāpē 2003. gada paaugstināšanas amatā laikā, vidū;
- piespriet atbildētājam samaksāt prasītājam 3000 eiro kā atlīdzību par morālo kaitējumu;
- piespriet atbildētājam atlīdzināt visus izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja, Komisijas ierēdne, 2002. gada oktobrī devās slimības atvaļinājumā. Kopš 2003. gada 1. septembra viņa saņem invalīditātes pensiju. Uz šī pamata iecelēj institūcija nolēma nesagatavot novērtējuma ziņojumu par 2001. – 2002. g. Līdz ar to prasītāja nesaņēma nevienu nopelnu un prioritātes punktu 2003. gada paaugstināšanas amatā laikā, un tās vārds netika iekļauts C2 pakāpē paaugstināmo ierēdņu sarakstā.

Prasītāja apstrīd minētos lēmumus, norādot uz Civildienesta noteikumu 43. panta un tā vispārīgo piemērošanas noteikumu (Komisijas 2002. gada 26. aprīļa lēmums), kā arī vienlīdzīgas attieksmes un labas pārvaldes principu pārkāpumu. Šajā sakarā prasītāja apgalvo, ka Komisijai nebija tiesības 2002. gada beigās vai 2003. gada sākumā uzskatīt prasītāju par ierēdņi, kurai līdz došanās pensijā ir atlicis mazāk par gadu un kurai nav nepieciešams sagatavot novērtējuma ziņojumu. Attiecībā uz lēmumu nepaaugstināt prasītāju C2 pakāpē, viņa apgalvo, ka ir noticis Civildienesta noteikumu 45. panta, kā arī vienlīdzīgas attieksmes un labas pārvaldes principu pārkāpums.

Prasība pret Eiropas Darba drošības un veselības aizsardzības aģentūru, ko José Antonio Carreira iesniedza 2004. gada 11. oktobrī

(Lieta T-421/04)

(2005/C 6/80)

(tiesvedības valoda - franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 11. oktobrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Darba drošības un veselības aizsardzības aģentūru, ko cēla José Antonio Carreira, ar dzīvesvietu Briselē, kuru pārstāv Georges Vandresanden un Laure Levi, avocats.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt Aģentūras lēmumu, ar kuru prasītājam par pagaidu amata ieņemšanu, kuram tas tika norīkots laikposmā no 2003. gada 13. janvāra līdz 2004. gada 15. augustam, piešķirta daļa no Civildienesta noteikumu 7. panta 2. punktā paredzētās diferencētās piemaksas;
- piespriet atbildētājam samaksāt diferencētās piemaksas atlikušo daļu, kas prasītājam pienākas atbilstoši Civildienesta noteikumu 7. panta 2. punktam;
- piespriet atbildētājam atlīdzināt visus izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs esošajā lietā, kurš, būdams atbildētāja juridiskais padomnieks, uz pagaidu laiku tika norīkots pildīt Aģentūras administrācijas vadītāja funkcijas sakarā ar attiecīgā štata ierēdņa slimības atvaļinājumu, nepiekrīt AIPN (iecelēj institūcija) lēmumam sadalīt diferencētās piemaksas summu starp divām personām, kas bija norīkotas pagaidu amatā. Prasītājs apstrīdēja šo lēmumu, norādot, ka nepiekrīt tam, ka, aizstājot administrācijas vadītāju, viņš bija nodarbināts nepilnu darba laiku un tādēļ viņam ir tiesības uz visu diferencēto piemaksu, kas ir strīda priekšmets.

Savu prasījumu atbalstam prasītājs norāda uz Civildienesta noteikumu 7. panta 2. punkta, kā arī saistības starp pakāpi un amatu, nediskriminācijas un samērīguma principu pārkāpumu.

Prasītājs arī uzskata, ka šajā lietā ir pārkāpts aktu pamatojuma pienākums.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Walter Parlante iesniedza 2004. gada 22. oktobrī

(Lieta T-432/04)

(2005/C 6/81)

(tiesvedības valoda - franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 22. oktobrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Walter Parlante, ar dzīvesvietu Enghien (Beļģija), kuru pārstāv Lucas Vogel, avocat.